

God kveld! (dober večer)

Evenstad je noro dober! Super so ljudje, kampus, dogajanje, narava, projekti, delo, vse! Trenutno smo sicer dobili novo pošiljko snega in malce nižje temperature, vendar je narava izredno lepa in zanimiva v takem stanju. Edino, kar me preseneča je, da mi še ni uspelo spoznati nobenega Norvežana ☺. Spoznal sem že veliko novih ljudi, od Nemcev, Nizozemcev, Špancev, Švicarjev, Čehov,... vendar nobenega Norvežana. Res pa je, da sem šele 10 dni tu in me še veliko spoznavanja čaka. Je pa to dobra demonstracija dejstva, da je okolje tu resnično internacionalno.

Na začetku sem imel mogoče malo »nesrečo«, če se temu lahko tako reče, ker sem prišel ravno v času, ko nekako ni bilo dela. Prvi in drugi dan sem imel prosto, potem smo šli v sredo na teren, zatem pa sem spet dobil četrtek in petek prosto. V ponedeljek smo pripravljali vse potrebno, kar smo potem naslednje 3 dni uporabili na terenu.

Delo na terenu je zelo zanimivo in dokaj naporno. V sredo (2.4.) je bilo res fino, ker je bilo zelo lepo vreme, sonce, brez oblaka in brez vetra. Teren je bil več ali manj položen in sneg se ni skoraj nič udiral. Dobili smo se zjutraj ob 8:30 v kantini, kjer nam je pomočnik vodje projekta (David) razložil vse podrobnosti, kaj bomo delali, kje in kako. Razdelili smo se v dve skupini, ker nas je bilo preveč za en avto, in se odpeljali kakšnih 25km od kampusa proti severu. Zapornica na začetku gozdne ceste je bila na žalost zaprta, zato smo morali še kakšne 3 ali 4 kilometre hoditi peš do naše točke. Tam smo se ponovno razdelili v pare, si obuli snežne čevlje (snow shoes – tisti veliki čevlji, da se ne ugreza v sneg, pozabil sem slovenski izraz zanje ☺) in zavili z gozdne ceste v gozd. Vsak par je moral pregledati 8 točk, kjer sta bili postavljeni po dve skupini pasti za voluharice. V vsaki skupini sta bili dve ali tri pasti. Pregledati smo morali, če so se v katero ujele voluharice (v tem primeru smo morali voluharico dati v vrečko in odnesti v laboratorij), če je zmanjkala kakšna rozina (rozine so vaba – v primeru, da je bila past brez rozine, vendar se ni sprožila, smo samo ponovno namestili novo rozino) ali v primeru, da se ni zgodilo nič, pustiti tako kot je. Vse smo skrbno zabeležili. Vse skupaj je trajalo 4-5 ur.

Naslednjih nekaj dni, ko sem bil prost, sem malo raziskoval kampus, kontaktiral družino in prijatelje, obiskal trgovino in podobno.

V torek (15.4.) sem sodeloval na drugem delu projekta, kjer smo v gozdu postavljali pasti za semena (seed traps). Past je sestavljena iz kovinske mreže na nogah, na katero je z lesenimi kljukicami za obešanje perila pripeta tanka plastična mreža, v katero se potem ujamejo semena. Delo je bilo samostojno, imeli smo vsak svoj GPS za orientacijo. Tu pa ni bilo več tako preprosto kot prejšnja sredo ☺. Začel je padati dež in sneg, temperature so se spustile, pihal je veter. Največji problem je bil, ker se je sneg počasi začel topiti in se je zelo ugrezal, s tem mislim do pasu ali celo globlje (na eni točki sem se pogreznil celo do vratu). Poleg tega pa je bil še zelo velik naklon terena. V kilometru in pol sem naredil več kot 300 m višinske razlike. Ne glede na to, je bilo delo zanimivo, poučno, predvsem pa nova izkušnja. To je tudi en aspekt dela v naravi, v gozdu in mi je bilo všeč. Zdaj sem pa ponovno nekaj dni prost, ker so ravno velikonočni prazniki in si ljudje tu vzamejo cel teden prosto ☺.

Lep pozdrav oz. adjø!

Rok